

PORSbladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 8. 9

August

1946

Vi forsøker å finne Porselagets feil og mangler.

Hvad var årsaken til nederlagene mot Moss og Storm?

En enquete blant aktive og passive.

I samme øyeblikk vi hørte at Pors skulle ha Moss i 3. runde, så vi for oss 4. runde hjemme på stadion. Med andre ord — selv de største pessemister blant oss så den store sjansen vi hadde, og halve Vestsia skulle til Moss for å heie fram de blå.

Så opprørt da den for Pors' sørgeiligste søndag på mange år. 25. august 1946, med strålende solskinn og Porsevimplen vaiende i en svak vind over Melløs Stadion. De blå sprang inn på landets flotteste grasteppes og heiagjengen fra yngstemann, Partus, til eldste Porser, Peder Olsen, sang Porsgrunnssangen av full hals.

Billedene som fotografen tok da Pors fikk første målet og ledet 1—0 i første omgang, vil best fortelle om begeistringen. Om skuffelsen og grunnen til den, lar vi noen av våre egne fortelle her i Porsbladet. For ett er sikkert — en grunn eller flere må det være for dette fatale kvarteret. *Og fram i lyset skal det også* så vi kanskje en gang kan bli spart for lignende, som jo så mange ganger har gjentatt seg for Pors i de seinere år.

Vi gir først plassen til medlem av sportsutvalget, Andreas Skilbred, som har kalt sitt svar

Strategi — Konsentrasjon — Seiersvilje!

Rundekampen mot Moss er nå kommet så pass på avstand, og grunnene til at vårt lag tapte denne viktige kamp, er blitt belyst fra så mange sider at det skulle nesten synes unødvendig å hefte seg noe mere ved dette. Men allikevel, det kan kanskje ha interesse for mange spillere, jeg tenker da særlig på de yngre, å høre en «avdanket» fotballspillers mening, nettopp om årsakene til at vi tapte denne for vår forening så betydningsfulle kamp. En seier her var virkelig av meget stor betydning, både sportslig og økonomisk. Jeg er sikker på at alle våre elleve var oppmerksom på dette, da de gikk på banen. De samme elleve hadde sikkert også i sitt stille sinn bestemt seg for å gjøre sitt beste, derom er jeg heller ikke i tvil. Hvorfor greide ikke da laget å løse denne oppgaven som lå litt utenom det vanlige? Betingelsene for seier var her tilstede i en slik grad, at det kanskje vil gå mange år før vi får noen lignende sjanse igjen. Etter å ha studert Mosse-kampen, kom jeg til det resultat, at der var tre «general-mangler» på laget som hindret oss i å vinne, og kan vi ikke få nøytralisert

disse «general-mangler», og få rettet på dem, så vil laget fortsatt ikke kunne løse de virkelig store oppgavene. Jeg ser her bort fra de sakalte «svake punkter». Det er ut fra laget som enhet, jeg stiller mine betraktninger.

Det viste seg atter, at når vi møter lag som spiller god fotball, så kan også våre gutter virkelig spille, men når det gjelder å få til den rette «finishen» som skal bringe de store resultater, da er der noe som svikter. Jeg visste at laget vårt kondisjonsmessig kunne greie en hard kamp, selvom de fleste manglet det som vi kaller for runderutine. Det var jo mange temmelig ferske i så henseende. Etter hvert som første halvtid forløp, så jeg også at våre gutters teknikk lå fullt på høyde med Moss-spillernes, og jeg og mange med meg øynet en stor sjanse til seier, og dermed stor stas, hjemmekamp og plenty penger i kassa. Men nei takk, så kom den bedrøvelige annen halvtid, som avslørte de tidligere nevnte «general-mangler» ganske betydelig.

Den første årsak var at vi manglet strategien på laget.

Det er sagt at det er strategene som vinner en krig.

Det samme kan også gjelde for en

så fredelig dyst som fotball, vel å merke når spillemateriellet er godt nok, og det må man vel si det er i Pors. Det er helt i orden å legge en taktikk før en kamp, som jo også ble gjort denne gang. Men en taktikk må være bevegelig, slik at den kan forandres etter motpartens trekk. Vi er nok alle klar over at vi mangler mannen med det store overblikk på laget, ikke bare for sitt eget lags styrke og svakheter, men som også på kort tid kan finne ut det samme hos motparten og dirigere spillet deretter. De fleste lag mangler vel en mann med slike egenskaper, og det behøver nødvendigvis ikke å være en direkte svakhet for et lag, men inntil denne mann dukker fram hos oss, må vi forsøke å redusere våre øvrige mangler til det minst mulige.

Årsak nummer 2 var mangelen på konsentrasjon. Når et menneske blir forelagt seg en stor oppgave, så er det en naturlig trang hos enhver til å løse denne oppgaven best mulig. Således blir det også i fotball. Dette er nå engang et spill som ikke bare krever fysisk styrke, men i like høy grad tankevirksomhet. Kunsten å kunne bruke hjernen klart og spille slik at laget blir et samlet hele, når det virkelig røyner på, den manglet hos de minst rutinerne av våre aktører. Det er jo forresten lett forståelig, og derfor skal vi heller ikke kritisere dem for sterkt for det, men husk på hva våre trenere mer enn en gang sa om den ting: Man har lov til å bruke innsiden av hodet like mye som utsiden.

Det som jeg her har nevnt er grunner som var medvirkende årsaker til nederlaget. Men, på tross av disse mangler, og på tross av Moss' 3—1 ledelse, kunne allikevel seiren vært halt iland, eller vi kunne ihvertfall greid uavgjort. Her sviktet det imidlertid på noe som er det viktigste ved et fotballag, noe som forresten henger nøye sammen med forannevnte konsentrasjon, årsak nummer 3, nemlig kampgløden og seiersviljen. — Den pokkerivoldske innsatsvilje som så mange ganger i tidligere år brakte vårt lag seier, selvom vi på andre måter var underlegne, den skortet det på. Det hjelper lite om seiers-

gløden varer en halvtid, og så er utbrent. Den skal være like frisk i det siste kvarter som i det første. Og den rette gleden av fotballspillet får en først, når en etter en kamp, både fysisk og psykisk føler at en har gjort en innsats. Det heter jo at fotball er lek, javel, men det er en lek med alvor i. En fotballspiller som virkelig vil gjøre en innsats for å hevde sitt lag og seg selv, må være seg bevisst at det er en mannfolksport, og at en derfor også må sette noe inn, når det virkelig gjelder. Jeg mener ikke hermed at man absolutt skal komme hjem med avbrukne armer eller bein, eller med «blå» øyer og lignende, for dermed å vise at en har gjort sitt beste, men innsats må der til i en så hard sport som fotball er.

Nå skal ikke alle spillere skjæres over en kam.

Vi sa under denne kamp eksempler på nettopp det jeg her har nevnt, konsentrasjon og seiersglød, men det var nærmest enkeltprestasjoner, og strakk ikke til for hele laget. Et fotballag er nemlig ikke sterkere enn det svakeste punkt er.

Jeg og mange med meg skulle ønske å se den gamle Pors-glød kombinert med den lærdom våre spillere i dag burde ha tilegnet seg. Det ville bringe resultater som det sto respekt av, og det venter vi å få se heretter.

— — — Det er atskillige som mener det ene og enda flere som mener noe annet om grunnen til et tap i fotball — skriver Erling. For å fatte meg i korthet, sier han, kunne jeg bare si at, vi ikke kunne spille på taktikk.

Men det mener jeg at kapteinen, som er lederen på banen, skulle sett hvordan det ville gå da Moss begynte sitt trekantspill på venstre side. Han skulle da med en gang trukket ned en indreløper for å demme opp om trekanten. Han skulle også ha byttet om Sverre og Walther. Ytre venstre, som var en hurtig mann, hadde fått atskillig mer bryderi med Sverre, og Walther hadde nok ordnet opp med centerløperen som var nokså tung av seg.

Jeg kan heller ikke la være å si at vi for det annet tapte på en stor porasjon flaks. Med det mener jeg at

Bjørn burde og skulle tatt det tredje mål, ikke sant Bjørn? Likedan at Berntsen skulle hatt minst 2 og Lindstad 1 mål til, — men det er ikke bestandig det går etter oppskriften.

Reiselederen på turen til Moss, Jørgen Kleven, skriver:

Feilen vi begikk, var at vi ikke spilte med 4 mann i forsvaret til vi hadde ridd stormen av. Det er jo rart at vi ikke har lært at et tapende lag setter alt inn for å ta igjen et tap, eller å sikre seg de nødvendige mål for å vinne.

Han som nekta å ta med seg flisekørja, før han reiste til Moss— og Storm, altså Bjørn, sier at det å finne noen unnskyldning for nederlaget i Moss er vanskelig. Kort og godt det at vi ingen unnskyldning har. Ideelle forhold med flott vær og en førsteklassens bane. Nei, feilen ved vårt lag er at vi mangler totalt en mann til å lede, eller legge en taktikk. At Moss hadde lagt sin taktikk i pausen var klart for alle. De presset stadig sine angrep fram på vår høyreside, som avgjort er vårt svake punkt. Etter min mening burde da Leif som kaptein, innsett dette straks, og ikke fortsatt å true i angrep, men kommet ned til hjelp for vår half og back, til spillet hadde jevnet seg ut igjen. At heller ikke Ivar fulgte med, skulle ikke gjøre saken bedre, og vi sprakk da også totalt. En ting som stadig kommer fram på vårt lag, er den dårlige kontakt mellom halves og våre indremenn. Skiftninger, som er det som gjør det brokete for motparten, finnes ikke.

Med hensyn til det tredje målet i Moss, var det ingen som skulle lastes for, unntatt meg selv. En helt ordinær ball som opplagt burde vært avverget. Men jeg lærte ihvertfall mye av den ballen, og det var at en målmann selv på de letteste baller, alltid skal huske på den regel at: Få alltid kroppen bak ballen. På lave baller skal en gå med bredsidene ned for å dekke mest mulig av goalen, og ikke klaske maven føre, da vil den gå under og forbi. Dette var dessverre tilfelle i Moss.

Olaf Kristoffersen nøyer seg ikke

Bladet

Redaktør: Leif Nilssen, tlf. 499,
med C. Hugo Weber, tlf. 155
og Torbjørn Solstad, tlf. 844.
Postadresse: Tørmogt. 26.
Utkommer 1 gang hver mnd. Abon-
nement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr.
0,50 pr. stk.

bare med Mossekampen, men har tatt spørsmålet opp i hele sin bredde. Han skriver følgende:

Vi har med bekymring fulgt laget kamper i år, fra først til sist. Spørsmålet er da: Er laget blitt bedre

Her må en svare *nei!*

Laget pr. i dag, 3. september, er vel det svakeste Pors har hatt på mange år. Oppbyggingen har vel heller ikke vært den beste. Det viser seg at sportsutvalget ennå i dag ikke vet mer enn de visste i vår. De samme gutter er brukt, spilt den ene gangen, kassert og prøvd påny. Slik har det fortsatt hele året uten at noen er kommet «fast» inn på laget.

Jeg tror vi hadde kommet lenger hvis de enkelte spillere hadde hatt anledning til å spille seg inn på plassene.

Hittil har vi brukt 12 mann på ytre høyre, og ennå i dag kan det ikke sies at noen er desidert best. Hadde vi her beholdt en av disse karene, er det sannsynlig at vi i dag hadde hatt en habil vingspiller.

På backplassen er det den samme historie. Her er det 4 mann som er skiftet ut og inn og en har eksperimentert til det siste.

I kampen mot Skotfoss var det jo rene hasardspillet, hvor det lett kunne ha gått galt. Hvis Skotfossspillerne hadde vært mer effektive, kunne de lett hatt 3 mål i 1. omgang.

Enkelte av spillerne misforstår hele systemet, spiller individuelt — ikke lags-spill. Det straffet seg i Moss. Det er utilgivelig at en spiller, som får sin oppgave, ikke forsøker å løse den. Laget tapte 3—2 der og ble slått ut fra videre deltagelse i rundene. En så stor sjanse til å gå videre har Pors

aldri hatt. Dette må være en lærepenge som både ledere og spillere bør ta seg ad notam.

En ting må være klart for enhver, at fotballspill ikke er som enkelte synes å tro, en lek, men en typisk mannsfolkspport, som krever sin mann fullt ut. Dette må podes inn i hver enkelt spiller, så de forstår sin oppgave og tar det alvorlig.

Jeg har sett de fleste kamper i år, men har ikke vært fornøyd med spillet. Enkeltes innsats har gjennom hele sesongen vært svak. Den energi som før preget laget er helt vekk. Det er bare noen få som virkelig har gått inn for kampen.

Tidligere kunne vi spille cup, men dette er nå helt vekk. En svakhet for laget er også at når de har fått ett måls ledelse, tar laget en pause og venter på at de andre skal utligne. I en høstkamp må det kunne spilles for fullt i begge omganger, ellers går det ikke.

Dette må alle de elleve gå inn for.

Husk på, at det å spille på et førstelag forplikter, og at vi forlanger at de skal gjøre sitt beste. Laget må samles til en enhet — en for alle — alle for en — så vil det bringe resultater.

Derfor, Porsere! Gå inn for klubben med den samme seiersvilje og glød, som tidligere brakte resultater.

Den vise «Solon» spilte vel ikke fotball i oldtidens Grekenland, men det gjør vår «Solon» på Porslaget 1946.

Etter å ha fulgt «Pors» gjennom alle kampene, selv som aktiv spiller, stod vi foran vår største oppgave da vi fikk «Moss» i 3. runde.

Pors tapte 3—2, og jeg er blitt spurt om hvor jeg mener feilen ligger, for en feil er det, da Pors med letthet kunne ha vunnet kampen. Moss var langt fra noe dårlig lag, men for langsomme til å kunne hevde seg videre i Norgesmesterskapet. Pors' lag var vekk i ett kvarter av kampen, og da hendte alt sammen. Tre mål ble scoret på oss på under 10 minutter, alle ved feil oppdekking. Før kampen satte laget opp en taktikk som ble gjennomført helt flott, og særlig forsvaret spilte helt lukket.

I pausen var ordren å spille på samme måte, men nå sprakk det altså. Her må først og fremst lagslederen, Leif Lindstad, lastes, da han gikk helt med i angrep og ble der. Høyre half, Ivar Waage, slapp så sin mann og fulgte etter Leif. Venstresiden til Moss fikk således helt fritt spillerom og forserte så angrepene fram på venstre, og da Walter også ble for langsom mot sin yttermann, kom målene helt automatisk. Om porserne har lært noe etter dette, vil vise seg i kommende kamper, men faktum er at slike ville perioder har Pors' lag hatt i alle sine tidligere kamper, korte og lange. Hvori ligger feilen, at enkelte «mister» hodet? Burde ikke en spiller som har spilt en hel sesong, kunne holde hodet klart? Er grunnen egoisme, eller mangel på energi. Dette er noe å arbeide med for lagsledelsen, få rykket det onde opp med roten og få det vekk for alltid.

Styremedlem, Trygve Thorstensen, var ikke i Moss akkurat, men har sett noe likevel.

Energi og taktikk.

Når disse linjer skrives er Pors utslått i Norgesmesterskapet. Kampen som de tapte, burde etter sigende vært vunnet. En dårlig periode hos Pors ble godt utnyttet av Moss, og laget scoret 3 mål i denne dødperiode hos våre gutter. Det er jo hårreisende at laget i en slik periode ikke kan benytte en taktikk som holder i en slik hvilepause i spillet ute på banen. Moss klarte dette i 75. minutt av kampen. Pors klarte det altså ikke i 15. minutt. Det må selvfølgelig være en feil, vi må være helt fremmede for alt som heter taktikk. En dødperiode bør jo helst ikke finne sted, men nå er det så kalt at denne periode nesten alltid innfinner seg hos Pors, i den ene eller annen omgang. Vi kan ta for oss kampen mot Ulefoss på Stadion i 1. runde. Det første kvarter i annen omgang var Pors helt på defensiven, men Ulefoss forstod ikke å utnytte situasjonen, som til eks. Moss gjorde det. En ting er i alle fall sikkert, at hadde Ulefoss utlignet i denne svake periode hos Pors, hadde kampen fått et annet utfall, men Ulefoss var heller ikke noe taktisk

lag, så her gikk det altså bra allikevel. Så har vi en ting til — så lenge Pors har ledelsen og medgang går det ganske bra, men det skal ikke meget motgang til før laget mister energien. Spill for fullt til fløyten går. La oss få se glimt fra fortiden, da Pors var bekjent nettopp for energien og utholdenheten. Det at vi gikk ut av Norgesmesterskapet ufortjent, skulle gi oss vilje og energi til å hevne nederlaget med nye seire. Vis vilje og energi, vi har enda mange seriekamper igjen, og her gjelder det å passe på pointene.

*

WALTER RICHTHER, som vel etter alles mening leverte en overraskende god første omgang på høyre barkedplassen, men som på grunn av illebefinnende ble utspilt helt mellom 2—3 mann i det «fæle kvarter». Han skriver:

Etter min mening tapte Pors kampen i Moss på grunn av at vi innen sportsutvalget og på laget ikke har en mann som kan legge an en taktikk etter vår motstander. I første halvtid i Moss ledet Pors med 1—0, og da burde vi vært litt forsiktig i begynnelsen av annen halvlek for å se hvordan Moss ville spille. Da måtte en med sikkerhet vite at Moss hadde lagt en ny taktikk i pausen, for de hadde jo en så god og rutinert spiller som Nils Eriksen på laget. Jeg foreslo at Leif Lindstad skulle ligge litt tilbake for å se hvordan spillet ville gå i begynnelsen av 2. halvtid, men nei, ingen fikk noen nye oppgaver, — vi skulle spille som vi gjorde i 1. halvtid.

Det hadde vært vel og bra hvis Moss hadde gjort det samme, men de hadde lagt en slagplan i halvtiden og den så vi med en gang. Venstre half fulgte med i angrepet, og når da Leif ikke fulgte med var de straks en mere enn oss, når de angrep. Alle mål kom jo fra venstre og en har så lett for å dømme både vår høyre half og høyre back for målene; men det kan enhver fotballspiller tenke seg at når 2 mann skal passe på tre eller 1 skal passe 2, da må det gå galt. Hadde vi hatt en taktiker på laget, hadde han med en gang, når han så hvordan det gikk, sett og fått

en mann til å passe opp Moss' venstre half. Altså feilen i første rekke lå hos Leif Lindstad som slapp sin mann, så han fikk fritt spillerom. — Ja, det er nå mitt syn på kampen borte på Moss, og det ville være både vel og bra om vi aktive kunne komme ordentlig sammen og diskutere denne kamp teoretisk. Da kan vi kanskje lære til en annen gang! slutter Walter.

Leif Lindstad var «trøkkete» og vanskelig å få noe ut av, men sier kort og godt:

— Det var ikke noe nytt det som hendte i Moss. Det samme har vært tilfelle mange ganger. Motstanderen lager en trekant og spiller ut vare forsvarere som ikke nok markerer sin mann. Våre halves må forsøke og så å kunne vri spillet fra venstre til høyre og omvendt, med lange baller. «Skift» sa svensken, «Skift» skrek dansken. — — men ser'u de skifter? Vi må ha halves som er med i angrep og likevel kjapt trekker ned i forsvar. Ellers er det umulig å komme noen vei mot virkelig gode motstandere, og da kunne vi også gjøre noe selv om mange av motstanderens lag teknisk sett var bedre enn våre egne.

Synes våre lesere at de har hørt nok om Mossekampen og dens mange maker? — Nytter det noe, sier kanskje noen av dere.

Ja, vi får drive propaganda for saken inntil vi ser det kommer i rett spor, det vi har lært av trenerne våre. Stadig ta det opp og

Hamre og hamre på det om igjen.

Fotballsesongen synger på siste verset for dette året, med vekslende med- og motgang for Pors. Spør man så om det kan spores noen framgang i forhold til nivået tidligere, må vel svaret bli nei, trass i dansk og svensk trener i år og trass i treningen, er drevet mer målbevisst og energisk enn noengang før.

Hovedfeilen på Pors-lagene, det gjelder samtlige, er den samme som for de øvrige Grenlandslag, det uhyre slette kombinasjons- og lagspill. Rekkene henger ikke sammen og det

hele går på slump og tilfeldigheter. Enkelte perioder i en kamp går det forholdsvis bra, i andre har en inntrykk av at det spilles med «hue under armen». Det sørgelige er at dette gjelder kanskje mere høst- enn vårsesongen. Jeg synes nok en hadde grunn til å vente at laget hadde lært noe i løpet av sesongen, men de samme feil gjøres cm igjen i hver eneste kamp. Det er ikke det at våre spillere er mindre energiske enn andre, snarere tvert i mot, men det blir så mye unyttig, krafttødende flying uten plan og system. Jeg synes jeg ser enkelte som griner på nesa når jeg nevner ordet system, men jeg husker også at en av våre beste spillere sa, etter den bedrøvelige kamp mot S. B. i pinsen: «vi må ha mere teori, vi kan for lite om fotball.» For å være positiv skal jeg peke på to meget vesentlige og avgjørende punkter, våre spillere ikke behersker, og som må vies ganske spesiell oppmerksomhet, skal vi komme videre og ikke stå på stedet marsj.

1) Ballen må alltid spilles til medspiller og på en slik måte at spilleren kan nyttiggjøre seg den straks. Utallige ganger i hver eneste kamp løper spillerne mangfoldige unødige skritt etter umulige og håpløse baller, og utsetter seg for fare ved nærkamper og tacklinger, som kunne vært unngått ved et korrekt framlegg. Jeg vil ikke snakke om alle de pasninger som går direkte til motspiller. Hvor ofte ser vi ikke en brilliant tackling av våre forsvarsspillere, alle medspillere strak galopp på motpartens banehalvdel og så — en pasning direkte til motspiller, som i ett nå snur opp ned på hele situasjonen. Ja, faktisk er det verre enn om «syndebukken» hadde vært med på det andre laget, for da hadde man da holdt et øye med ham. Jeg er så hjertelig enig med Lindstad, da han svarte en av sine yngre medspillere som etter en kamp kritiserte ham for et bestemt opptrin: «Jeg skal si deg en ting, jeg, sa Lindstad, jeg har en gang for alle bestemt meg for, at er jeg ikke sikker på å kunne levere ballen til en medspiller, får jeg heller gå med den selv.» Alle gleder vi oss over Lindstads perfekte pasninger og korrekte, effektive utlegg, bare

pussig at det ikke smitter mere på de andre på laget.

2) Spillerne «trekker» ikke og er stillestående og ikke med i spillet når de ikke har ballen. Det var jo så typisk i de to danskekampene på Stadion i sommer, danskene var alltid i bevegelse, vekslet og kombinerte slik at en ofte ikke var klar over hvem var hvem av dem. Det er her Pors og Grenlandsfotballen kan så uhyre lite og har så meget å lære, Jeg er en smule skuffet over trenernes virke i det stykke, og over den ansvarlige klubbledelse. Det er vel og bra å trene opp kondisjonen og å lære spillerne individuelle tekniske finesser og ferdigheter, men vel så viktig er det å bibringe dem forståelsen av fotballspillet system og strategi, med dets mangfoldighet av variasjoner.

Nå kommer snart vinterhalvåret, og det må være ledelsens oppgave å bruke klubbkveldene til teoretisk opplæring av spillerne. Særlig må juniors og småguttene vies stor oppmerksomhet, de er lærvillige og takknemlige, og representerer framtiden og framgangen, sier *C. Hugo Weber* til slutt.

Mosselagets feil kan vi og lære noe av.

2. omgangs første kvarter

Denne periode av spillet som på seks minutter førte til de tre vakre scoringer, var det store lyspunkt, sett fra mossesynspunkt. Man belaget seg nå på ytterligere mossemål og overbevisende spill, hvilket det også godt kunne blitt hvis ikke mosseguttene hadde gjennomført sin merkelige nedtrekning. Mossegutter, det å trekke ned en spiller for å trygge seiren kan være vel og bra, men det skulle ikke være nødvendig når man har helt overtaket i spill og med to måls overvekt. Og skal der trekkes ned, så må da dette gjøres på en slik måte at ikke motparten foræres sjanser og skuddhold i fleng — som var tilfelle i kampens siste halvtime.

Altså taktikk, taktikk og atter tak-

tikk, må vi lære, og på laget må bare brukes folk som i første rekke forstår systemet og har fotball på «innsiden» av hue, som svensken sa.

Hvem er mannen eller har vi en mann i Pors som kan lede en studie-cirkel i fotballteori i vinter? For der er det store huller, ikke sant?

Red.

Hvad Ahlstrøm sa:

Treneren Ahlstrøm ga oss mange gode læresetninger når det gjelder fotball. I siste nummer av Porsbladet finner vi bl. annet Helge Ahlstrøms 7 punkter, og de er selvfølgelig så gode som de kan være, noe en fotballspiller bør lære å huske. Nå er det jo i kamp ikke så greit, det er noe vi alle kjenner til, iallefall de som selv har spilt fotball. Jeg er fullt på det rene med at det etter en hver kamp kan kritiseres ting som hendte under kampen og som burde vært unngått. Det kan være situasjoner som kanskje resulterte mål fordi *den* og *den* mann spilte feil eller ikke passet på sin motstander. For dette fikk vi av herr Ahlstrøm en beskjeden, men meget god læresetning. Han sa under en av sine teoritimer oppe på stadion, husk at dere bestandig er elleve mann på banen. Alle plasser skal bestandig være besatt. Dette syndes det meget imot. Det er ikke bare hos Pors, men de fleste lag her i Grenland, og fremmede lag tildels. Vi hører jo dessverre så altfor ofte at det ropes til spillere at de skal passe sine plasser og at de må trekke tilbake eller fram, alt etter situasjonen. Vi ser også så altfor ofte at til eksempel en indremann får ballen, springer ut på vingen, og ytre-mann glemmer å springe inn, eller i forfjamselse springer ved siden av indre-mannen der ute, uten å tenke på plasseringen. Mange vil si, ja dette er jo noe vi vet meget godt; men hvorfor ikke da gjøre bruk av herr Ahlstrøms ord i praksis? Vi i Pors som nesten har fått det inn med skjeer, burde være de første til å gjøre bruk av hans visdom.

T. V. T.

Rolf Borgersen in memoriam.

Idet bladet skal gå i trykken blir det meldt at Rolf Borgersen er avgått ved døden, bare 32 år gammel.

Med Rolf Borgersen har Pors mistet et utmerket medlem. Han var fylt av den rette Porserrånd, en ildsjel som ikke sparte seg selv hverken som aktiv idrettsmann eller administrator.

Som den gode nordmann og gløddende patriot han var, gikk det hart inn på ham at Heistadmoen ble oppgitt uten kamp og sammen med noen få andre stakk han av herfra for å ta seg fram til Vinje og fortsette kampen der. Han ble da også straks med i det illegale arbeid og var med på våpenøvelser i de bevapnede mil.org.-styrker. Dette anstrengende virke var nok en ganske medvirkende årsak til den sykdom som kastet ham på sykesengen og som til slutt endte hans unge liv.

Han var en strålende venn og kamerat, og vi lyser fred over hans minne.

C. Hugo Weber.

Rutine.

I alle livets forhold, også i idretten, støter vi på noe vi kaller rutine. Rutine er en ferdighet, en sikkerhet som er utviklet gjennom lang erfaring og trening innenfor det bestemte området. Den rutinerte eller den drevne idrettsmann kjenner sin egen og sine konkurrenters yteevne så godt at han ikke blir overrasket av noe. Han innretter seg med en sikkerhet som man legger like godt merke til som til hans teknikk.

Det er en god egenskap å ha. Mange synes det er en misunnelsesverdig egenskap. Noen kan bli veldig irritert over å se den hos andre. Og når den utarter til å bli noe utvendig som bare skal imponere, da er den ikke så tiltalende. Rutinen bør ikke få uttrykk i nonchalanse, likegladhet.

Sverre Helgesen i I. F.

VI GRATULERER

Otto Malmgren og Thorbjørn Solstad som på samme dag fikk hver sin kone til Vestsia.

PORS'-MERKENE

er å få kjøpt mot framvising av medlemstegn, hos gullsmed Nerby i Skien, meddeler hovedstyret.

Ole Røisland

Norsk boksnings største navn
i sesongen 1945-46

Som dere husker var våre bokser i Kristiansand flere ganger i fjor. På ett av disse stevner deltok også Stavangergutten Ole Røisland.

Rolf Næss kom på en eller annen måte i snakk med ham og sa da til Røisland: «Jeg trudde ikke du boksa sånn som du gjorde i dag.»

— Nei, det gjør jeg ikke bestandig, vet du, svarte han. Jeg må jo legge stilen etter den jeg bokser mot, straks jeg har følt litt på motstanderen i første runde.

— Og jamen boksa han ikke med en helt annen stil i kampen dagen etter, sa Rolf.

Dette, for våre bokseinteresserte medlemmer som nå står foran en ny sesong.

Da lille Ole som en meget spe 16 års yngling i 1927 satte sine vaklende ben på et boksepodium for første gang, var det neppe noen av tilskuerne som drømte om at her debuterte en av framtidens største norske bokser. Bare en mann i salen visste at han skulle bli en av Norges store pugilister og at framtiden skulle inntas med en lang rekke lysende seire. Det var Ole Røisland selv. Denne selvtillit er en av de beste egenskaper som har særtegnet denne populære SIF-gutt og som selv under de mest vanskelige forhold har gitt ham troen, evnen og styrken og dermed framgangen.

Ole vant sin første kamp mot Harry Hansen, SIF, men tapte sin annen kamp samme år mot den mer drevne Arthur Johnsen, BAK. I 1928 ble innsatsen svakere. Han vant over Judolf Torgersen, SIF, en gang, men tapte senere to ganger. Videre tapte han for

Harry Hansen, SIF. Altså 4 nederlag og en seier. En mager fasitt. Han var selv oppmerksom på at det eneste middel for å unngå lignende i framtida var en intens trening. Og det ble trenet.

I 1929, som 18-åring, startet han i bantamvekt og fikk sin første store sesong. Av 15 kamper vant han de 11. Han fikk bl. a. sin første internasjonale seier over svensken S. Johansen, helt oppe i lettvekt, men tapte to kamper mot Olav Nilsen, Sp. 09, en kamp mot Sigurd Larsen, O.A.K., og endelig en mot Otto Natland, Sandviken. Mot begge disse sistnevnte hadde han dog seire samme år.

Framgangen fortsatte i 1930. Av 21 kamper innkasserte han seier i de 15.

Ja, således bygget Ole Røisland sine 4 første boksesesonger opp. Utviklingen i disse lister vil lære en bokser som vil ha framgang i ringen atskillig. En lærer hvorledes de første år må legges an, hvorledes et hvert nederlag skal skape grunnlaget for framtidens seire. Men en lærer også Ole Røisland nærmere å kjenne. Han arbeider seg stadig målbevisst framover, han søker sterkere motstandere og taper han, søker han den samme motstander på ny. Han lærer og forstår å utnytte de kunnskaper han har vunnet. Men han har også lært å forberede sesongen. Skal han videre, må kondisjonen være i orden og han opptar sine bane- og terrengløp som han senere til enhver til har vedlikeholdt.

Det vil føre for langt å følge Ole gjennom hele hans karriere. Vi tar resten glimtvis. Det henger 22 «skalper» av utenlandske bokser ved hans belte og de er fordelt blant de største navn i hans vektklasse i Europa og U. S. A. Hans innsats mot den berømte englander Mc. Cleave under europamesterskapets finalekamp i weltervekt i Budapest, betegnet stevnets store høydepunkt. Og kampen var meget jevn, men englenderen fikk en 2—1 seier. Eller da Pete Sandstøl gav oppvisningskamper i Bjergsted. Nå var den godeste og tidligere SIF-gutt Peter, ikke så lite av en primadonna. Han var den uovervinnelige Pete Sandstøl from U.S.A. Han møtte bl. a. Ole Røisland og her ble det fight for også mot Rolf Berg, Bjørgvin, og mot

alle pengene. Det var to berømte SIF-gutter i samme ring, og Ole mente nok i sitt stille sinn at her skulle alt settes inn. Kort fortalt, det ble en meget jevn kamp (ingen oppvisning), og nøytrale dommere ville sikkert hatt vanskelig for å finne vinneren. Ole hadde atter vist hva han virkelig dudde til.

Da Ole Røisland mottok det absolute forbud mot videre deltakelse i boksekamper etter inngående lægeundersøkelser i 1934, mente alle at nå måtte han gi tapt for godt. Alle andre, men Ole sa: — Nei. — Det er det samme trekk som er nevnt i innledningen: Selvtilliten, troen på seg selv. Han ville tilbake til sin kjæreste idrett. Og han kom.

I 1945, etter at nazistene i flere år forgjeves hadde gjort ham de mest lokkende tilbud, gjorde han sitt «come back». Enhver smågutt kjenner Oles bedrifter i den sesong. En lang rekke store og lysende seire. Overskrifter i dagspressen: Ole Røisland var stevnets beste bokser og mange andre superlativer. Som Skandinavias ukronte mester, kunne han i dag hvile på sine laurbær. Men vil han det? Du kan fremdeles møte ham på Stadion når han om kveldene skjøtter om sin kondisjon.

Den dyktige og også i Norge velkjente svenske idrettstrener Kriegsmann, sa en gang til undertegnede: — Har en idrettsmann lysten å drive idrett blir han aldri for gammel til å kunne gjøre seg gjeldende i enhver konkurranse. Finner han at treningen er kjedelig, bør han slutte av snarest mulig. —

Spør så Ole Røisland om han synes at boksing er kjedelig?

Utdrag av Sif-bladet.

Bakeri & Konditori
I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUKT'UR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KÅPER
Sengeutstyr — Herreekvipering.
ARBEIDSKLÆR.

Alt i sport

og sykler

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

EN

„Solid“-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Hans J. Larsen

Tlf. 127 k. — 327 k.

Alt i bygningsartikler

Kristian Raflund

— MØBELFORRETNING —

Porsgrunn. — Telefon 614.

● **Porsgrunn Samvirkelag**

Aud. 1 — Telf. 229

Aud. 2 — Telf. 190

Alt i

brød og kaker

R. A. Lindahl

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

Hj. Hermansens eslg.

Tlf. 284.

Alt i kolonial.

● **Mineralvannfabrikken**

VITO anbefales!

Storgt. 129.

Telef. 822.

PORSGRUNN.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk

Moderne

utstyr og radio.

radio-service.

Vestsidens

Frukt og Sigar

Tlf. 727 k.

EVENSEN.

Alltid godt utvalg.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

H. Th. Hansens Eftf.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

Rolf Gulliksen

BOK- OG PAPIRHANDEL

Tlf. 663 Porsgrunn

O. Brønne

Kjøtt- og Pøseforretning

Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257

PORSGRUNN KINO

J. Fjeldvik

Telefon 152 — Porsgrunn

Slepebåten "BJØRN" 150/175 IHK
Lektene — Lektetransport på kysten
Slepning og pumping — Isbryting

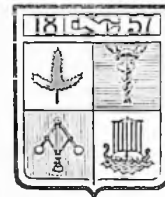
Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn

Tlf. 498

Aut. Rørleggerforretning

Den norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle Deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

**Porsgrunns
Folkerestauranter A.s**

